

ZPRAVODAJ

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel

1/2003 ročník 13

Průběh sbírky na povodně... Předběžný výsledek sbírky

Předběžný výsledek sbírky, vyhlášené předsednictvem CV SCVP na pomoc volyňským krajinám, postiženým stouletou povodní v roce 2002, uvádíme v následující tabulce:
Přehled darů:

Region:			
Zátec	20 220 Kč	Chomutov	4 650 Kč
Brno	19 100 Kč	Teplíce	4 150 Kč
Frydlant	7 405 Kč	Olomouc	3 950 Kč
Mor. Krumlov	6 650 Kč	Litoměřice	2 600 Kč
Severomoravský	5 700 Kč	Vyškov	2 300 Kč
Praha	5 005 Kč	Domazlice	2 000 Kč
Šumperk	5 000 Kč	Cheb	2 000 Kč
Celkem regiony	91 790 Kč		

Jednotlivci:

rodina Suchopárová	
a Jiroušková	2 000 Kč
Anna Englická	1 000 Kč
rodina Jiráskova	500 Kč
Vlastimil Sebesta	500 Kč
Vlasta Hřilová	200 Kč
Jaroslav Juha	128 Kč
Emilie Válekova	100 Kč
Vlasta Mitošinková	150 Kč

Zahraniční členové:

George Pospisil USA	2 876,30 Kč
Václav Anděl Anglie	1 000 Kč
Celkem jednotlivci:	8 454,30 Kč

Celková částka sbírky

prozatím činí **100 244,30 Kč.**

Z předložené tabulky vyplývá, že největší peněžní částka byla sebrána v regionech Zátec a Brno. Podlejší se na ní jak jednotliví členové, tak i vedení obou regionů a to pozoruhodnými obnosy z vlastní pokladny.

Pak následuje region Frydlant. Sbírkou zde provedli obvoduhodným způsobem. Když se na podzim minulého roku nekonal a nich tradiční regionální schůze všech členů, rozhodli se navštívit každého z nich v jejich domovech. Tam splnili úkol a dosáhli velmi dobrého výsledku.

V dalších regionech, které tvoří asi polovinu všech volyňských regionů, byli již sebrány menší částky, pohybující se mezi 2000-5000 Kč. Překvapily nás i sbírky jednotlivých krajanů mimo regiony, ať již v tuzemsku nebo v zahraničí (USA, Anglie).

Největším překvapiváním je však celkový výsledek sbírky - přes 100 000 Kč! Ten svědčí o krajanámském povědomí a spolicování s postiženými volyňskými Čechy. Je to dar, který se dává od srdce. Za ten věle děkujeme.

A jak a ním bude nařazeno?

Na zasedání celostátního výboru SCVP dne 26. listopadu 2002 v Praze bylo rozhodnuto, aby návrh na rozdělení celkové obnosy vypracovali přední členové předsednictva. Patří k nim především Dr. Vladimír Samec, první místopředseda, který získal značné zkušenosti s podobnou akcí před několika lety při povodních na Moravě, dělá pak tajemník CV Václav Kuchynka, který se iniciativně a v předstihu ujal tohoto složitějšího, avšak čestného úkolu.

K této dvojici bude přidán ještě alespoň jeden z nejméně postižených krajanů. Po schválení návrhu užším vedením předsednictva bude příslušná částka předána ko nejdivě vybraným osobám.

Podrobnosti o celé akci budou pak zveřejněny. Vladimír Dufek Marie Nečasová

Přání do roku 2003

I když jsme zase o rok starší, jsem rád, že letošní rok skončil... Číslo 2002 je sice magické, ale přesto, nebo snad právě proto, přinesl mnoha lidem trápení a starosti. V naší zemi to byly přírodní katastrofy, povodně a záplavy, kde nezástal někdy kámen na kameni. Jako by nám matka příroda chtěla ukázat, že na naší planetě páne. Nebo to snad byl trest za to, že si jí nevážíme a mnohdy děláme vše pro to, abychom jí devastovali...

Na druhé straně se však objevily tisíce krásných lidí, kteří nelehce na čas a nebezpečně se brodili ve vodě a pomáhali všude, kde to bylo nutné, ochotně přebírali práci jeden za druhého, posouvali si dovolené, nerezptali. Také sbírky na pomoc postiženým byly dojemně a ukazovaly krásný důkaz lidské solidarity...

Zo statistik však vyplynula i některá fakta otešná, týkající se týraní dětí, z nichž některé to nepřežily jak hrůzný pohled to byl na zbrovno- dětské tělíčko - a i když se jedná o činy jedinců, stejně ta čísla jsou varovná...

Sobých dokázal čarovat, přál bych Vám i kdyb do nového roku pevně zdraví, dobré nervy a 365 dní bez nehod a katastrof.

Protež vás kouzelník nejsem, přeji Vám alespoň to, co splnit lze - věrné přátele a pomoc a podporu tam, kde ji nečekáte...

Nuže tedy - hodně štěstí, životní pohody a hlavně hodně, hodně zdraví v nadcházejícím roce 2003.

Václav Dubec

ZPRÁVY Z REGIONŮ...

Region Praha Masopustní večerěk

Tradiční, již po jedenácté, pořádá region Praha dne 28. února Masopustní večerěk, který se koná ve Vojském hotelu Juluska od 16.00 ve velkém sále. K Julusce se dostanete tramvají č. 25, nebo na konečnou metra linky „A“ na Vítězné náměstí, přesednout tramvaj č. 20, 25 až na konečnou (druhá zastávka) u hotelu International, ul. Pod Juluskou č. 7.

Pro přespolní máme možnost zajistit ubytování na Julusce. Závazné přihlášky na ubytování zasílajte nejpozději do 18. února a uveďte v přihlášce, zda jste již příslušníkem zahr. jednotky. Ostatní platí mirmě vyšší poplatek. Všichni, kdo se chcete zúčastnit večerku, zašlete přihlášku nejpozději do 18. r. z.

Obratem vám zašleme program a zároveň oňámpe jako vstup, tradiční večerí a znojné (cena se zřejmě nezvýší nad 150 Kč).

Srdčně zveme naše členy a přátele z jiných regionů. Přihlášky posílejte na adresu:

Irena Malinská, 180 01 Praha 8, Vraňanská 4, č. 2. 13 35 52 994.

Těšíme se na setkání s přáteli.

Za region Praha Irena Malinská
Prosíme čtenáře, aby si opravili adresu a telefon ved. regionu Praha pl. Ireny Malinské podle této výše uvedeně změny adresy.

Setkání volyňských krajanů

Připravná skupina volyňských krajanů setkání přejde svým členům a příznivcům hodně zdraví, štěstí a spokojenosti v roce 2003.

Zároveň oznamuje, aby už nyní všichni počítali s tím, že další setkání krajanů v letošním roce se konat bude. Setkání se uskrtí v obnoveném velice kvalitně natočeném filmu o Volyně. Jako vždy, i tentokrát bude setkání v cervnu. Přesné datum bude na pozvánkách a v pozdějším čísle Zpravodaje.

Na vaši návštěvu se bude těšit

Připravná skupina Volkov

Mlčet! Nikomu ani slovo.

S velkým zájmem jsem si přečetla článek s tímto názvem od pana Ing. Antonia Lišky, který byl zveřejněn ve Zpravodaji. Velmi dobře mi je známa tato metoda vyšetřování. I já jsem prožila zajímavou epizodu za života v SSSR. Bydleli jsme s rodinou v Ledochovce na Volyni a vlastnili jsme větší hospodářství. Po porážce Polska nacistickým Německem připadla Ledochovka pod Sovětský svaz. Utrpení začalo, když se sovětskí vojáci začali mého otce vyptávat, kdo na tom statku bydlel (skolko poměščíkov zdes žijí?) atd. bylo nám jasné, že bohatší občany zavazou na vysídlení na Sibír. Tak se to stalo.

V nedalekém městečku Ostrožec pracoval v sovětské kooperativě sovětský občan. Hledal ubytování pro sebe a svou přítelkyni. Jak již bylo zvykem okolních občanů, nasměrovali je k nám. Nastěhovali se k nám a bydleli u nás až do doby, kdy fašisté napadli Sovětský svaz. Sovětský občan odešel do války a so mobilizaci odešel do války rovněž můj bratr. Zakrátko byl můj bratr zajat Němci a po několika dnech ze zajetí uprchl a skrýval se. Onoho 22. cervna 1941 bylo město Lucka silně bombardováno, mnozí přišli o přístřeší a bylo mnoho mrtvých a raněných. Z Lucka k nám na Ledochovce (byla to vzdálenost 23 km) absolvoval snad více než 100 lidí, přišli k nám, prosili o ochranu a potravu a teprve když fašisté nás obsadili, vrátil se zpět do Lucka. Toho večera k nám přibíhal ten sovětský občan o nás a byl, byl, s prostrelenou nohou a musel velmi trpět. Ptal se, kde je jeho přítelkyně, ale tu odvezli nějaký Ukrajince z Dorobostaji. Později se vydal jí hledat.

V době okupace naše rodina prožila velkou tragédii. Naše rodina byla vyhnána do lágru za ostatní drát, kde bylo již vše připraveno na popravu. Podávalo se nám utěly a hledali jsme útočiště ve své rodné vsi. Ale doba byla zlá a nebezpečná, byli jsme vyzrazení a před mýma občany odvezli rodiče na popravu, ani nevím kam (bylo to 6. prosince 1942). Sestra byla na nucených pracích ve Studance u Vrby, kde mládež kopala rašelinu po pás ve vodě pod dohledem strážných. Bratra, jeho manželku a 17měsíční dítě popravili. Zůstala jsem zázrakem nazývá ve svých 16 letech, a potloukala se ráno i soubě s muži mou potravou... V březnu 1944, kdy nás osvobodila Rudá Armáda teprve na mne dolehla tina

samoty. Nemohla jsem se vrátit na náš statek na Ledochov, stejně byl obsazen různými lidmi, kteří si tam v pohodě žili, mysleli si, že původní majitelé už nežijí, tak co. Téměř osmdesátiletý statek zdevastovaný, doslova zrozebrán a rozprodán, zejména v letech po osvobození RA, když nastala dohoda k reemigraci do ČSR.

Bá jsem se v roce 1944 ocitla ve městě Rostov, bombardování tu neustávalo po celý rok od noci do rána, utkali jsme do úkrytu za město, do suterénu, ukleli jsme, ale ani ten nebyl ušetřen. Z válečných útrap a z povýřivých jmen omeo-něná skvrnitým tyfem a byla jsem v horoučích odvezena do sovětské civilní nemocnice. Strava se tu skládala z černé kašy, upražené cukrové řepy, 10 kg chleba na celý den, to byla snídaň a večere, na oběd polévka bez tuku z listů zeli a kousky brambor. Z 12 pacientek na pokoji nás přezýlí 3.

Vrátila jsem se zubožená do bytu, kde mě přijala jediná chudobná polská rodina s pěti dětmi. Později mi nabídla spulobytelní sovětského občana. Zařídily jsme si pokojík ze zbytku nábytku po svých rodičích, nějaké doplňky, kuchyňské nádobí atp. V tu dobu jsem chodila do zaměstnání, kde se dalo, na hlavní třídě byla zřízena jídelna pro válečné invalidy, vracel jsem se k práci k muncyňským pracím, a tam jsem se zapojila do pomoci. Jednou jsem se vrátila ze zaměstnání do bytu, vidím utrazený zámek, otvíráím dveře a vidím, že za stolem sedí sovětský důstojník s důvkou, vytísal na mne revolver, přiklusal ke mně a řekl mi, že od této chvíle je to všechno jeho, na nic nemám právo. V ten moment jsem poznala, že je to onen sovětský občan, co a nás před válkou bydl. Byla jsem v šoku a šla si stěžovat na NKVD. Ale nic z toho nebylo. S pláčem jsem se odebrala jen s tím, co jsem měla na sobě, hledat místo v jiné rodině. I tu je epizoda ze života v SSSR. Nestalo se hrůzným z doby fašismu, pokračovalo to i po válce.

V České republice žijí lidé z Ledochova, v Lounech. Zateci i v Teplicích a znají měi tragický osud. Já jsem se sem přišťhovala za manželem v roce 1945. Manžel byl válečný hrdina a zúčastnil se osvobození ČSR od fašismu. Zemřel v roce 1984. *Helena Esterkesová-Rivová,*

Nový Jičín

Vzpomínka na sovětské agitačce

Rádi si s manželkou vzpomínáme na naše mládí léta, prožítá na Volyni. Čím jsme starší, tím více se nám vrací vzpomínky a to jak na krásné chvíle tam prožité, ale i na hrznoznou válečnou dobu.

Po příchodu sovětv v roce 1939 naši vesnici označili jako obec kulakova a připojili nás k ukrajinské vesnici Nadčice. Nadčice měly před válkou špatnou pověst, protože někteří jejich občané jezdili po jarmarcích a krádli. Některé jejich obce měla čtyři zástupce, ale Nadčičtí jednali za jejich zády. K tomu tam jezdili z rajonu agitatori a to byli vyškolení lhaři. Na jedné schůzce kupř jeden agitator řekl: „Teď máte úplnou svobodu“ a jeden občan z naší vesnice mu nato řekl, že robita byla dávno zrušena a že jsme i předtím žili svobodně. Agitator byl trochu zaskočen, ale hned k tomu dodal: „Teď máte takovou svobodu, že můžete i v kostele tancovat a nikdo vám to nesmí zakázat. Pak začal mluvit o poměříkách, že zapřahali lidi do plahu místo koní. Jeden Ukrajinec se přihlásil a řekl, že je mu 60 let, ale něco podobného ještě neviděl, ale on trval na svém.

Na jedné předvolání schůzi se kandidát na předsedu obecního úřadu představoval voličům. Jmenoval se Andrej Lotocýj a chlubil se, že by za polské vlády vězěn jako politiký vězeň. Tu vstal jeden starý občan a řekl: „Andriju, ty jsi bývalý politiký vězeň. Ty jsi v Mlyně na jarmarku krádli a Židů tě chytili!“ Lidé se smáli,

ale agitator zvedl ruku a řekl: „On byl chudý a krádli z nouze, a to je také politika.“ Na jedné schůzi zase mluvil o výhodách kolchozu a jako příklad uváděl svého otce. Ze mu hned ve žních dovedlo přímo od kombajnu auto žita. Pak plně auto pšenice a ještě další, takže na ně krčel (otec), že už nic nechce! Bylo to všechno vymyšlené. Jednou k nám přijela jedna rodina z Chersonu a ta vyprávěla, jak to tam vypádl. Na jeden „trudoden“ dostali 15 kg obilí a nic víc. Otec se ho zeptal: „Prosím tě, a jak jsi mohl užítv rodinu?“ On odpověděl: „Krádli jsem jako všichni.“ Všichni se moc divili, že na Chersonsku, kde je taková úrodná půda, je taková bída.

Jednou nám tajemník přečetl předpis, že kdo má věčty, musí odezdvátvat me. Jeden včelář na to řekl: „Dejte nám cukr, abychom mohli věčty zavinovat a my budeme odezdvátvat.“ Nato vstal Agitator a řekl: „Když nemáte cukr, uvaf jim krumpek (kroupová polévka).“ Všichni se dali do smichu, ale agitator přešul smích a řekl: „To vy ještě nevíte, že u nás v Sovětském svazu vyvpeřovali věčty velké jako holuby a mají desekrát větší smůšku medu. Takovty věčty jako mouchy, jako jsou ty vaše, ty už u nás nikdo nechce.“ A dále pokračoval ve lhami a přešel na přestání a křídlen a šlechtní ovoce - šlešná jak švestky velice a švestky jako hrusky. To už se nikdo ani nezasmál. Jeden občan z naší vesnice dodal, že hrusky a jablka mají zřejmě velké jako dny. Agitator vytušil, že by ho mohli zesměšnit a proto začal básnit o důvkurských sádech a vyzkumech, že se jim podařilo vpeřovat mnoho různých velkých odrůd ovoce. Stromky odolné proti mrazu a jiné vyšlechtné druhy.

Cestou domů z té schůze každý jen vrřel hlava a nikomu se nepodařilo tolik líst si srovat v hlavě. Asi někdo z mladších čtenářů ani nevěřil, že se tohle mohlo stát, že takovi prohlani agitatori mohli existovat. Ale je to pravda a mnozí z pamětníků si jistě na podobné schůze vzpomenu. *Bižovský*

Jak jsme jeli začátkem ledna na hon

Bylo to koncem roku 1946 na Moldavě. Byli jsme mladí myslivci: Václav Šimsa, Josef Hryzál a já. Bylo to zrovna v době, kdy naši Volyni ovládli Rusové. My, myslivci, jsme odezdvali kočky ze zajíců a za to jsme měli možnost koupit náboje do pušek. Většinou jsme měli šleštnáčky, také chrachové broky a kapsle, takže jsme si náboje připravovali sami. Jednou nás napadlo, že bychom si zajeli šlešit nějakého zajíce. Bylo to, jak už jsem zmínil, začátkem ledna. Václav Šimsa nařídil roznat, aby zapřáhl koně do saní a jeli jsme na hon. Objeví jsme několik polí a pak jsme zajeli Jenkovicí Mácoumí zadem do zahrady. On měl králiků hodně. My jsme vytáhli k klece 2 pěkné králiky, pustili je do zahrady a zastřešili jsme je. Jenik přiběhl ven, co se děje. Když viděl, co se stalo, dal se do smichu. Totěž jsme provedli sousedovi Josefu Hnizdovi, také zadem na dvůr. Ten měl za plno kachen, tak jsme ho také o dvě připravili. I to bylo jako jako žert.

Zavolali jsme pak manželky, aby přišly paní Hnizdové připravit tu naši šlešnou zvěř. Tak to vše připravily a upekly. Večer jsme se všichni sešli na hostinu. My, mužíky, jsme si přinesli každý svoji samohonku a oslavovali jsme a zpívali až do rána, poněvadž jsme už věděli, že se budeme stěhovat do Československa, tak se ničeho neitalovo. *Vzpomínka Vladimíra Tenglera*

Dračky (Pokračování)

Nejsou tu jen zamilované páry, sedí tu i bratři za svými sestrami. Dcera domácích Žeňka dohlídla na pořádek a svým brilantním vtipem

udržíte dobrou náladu. Neváhá sednout si i na kolena chlapičům, jen když je veselo. „Kdyžby si tak mohla sednout na kolena Jardi,“ myslí si, ale ten stále stojí a on v jeho tváři cítí lhostejnost. Oči má jen na tvářičkách Aninky. Není sám, i jini chlapič tady děv pozurují, ale nikdo z nich by se neodvážil Jardu přebědnout. Pouze ho zlobí a posmívají se mu.

„Hele,“ pohlád jeden, „von jim dělá patrona“, ale přitom se obezřetně ohlédně, zda jej Jarda neslyší.

„No, jo, fabrikantský dcérky, za nimi je prázdne místo, kdo by si tam troufnul sednout“, řekne jiný smutným hlasem.

„Zádný kecy. To nejsou obyčejné holky a proto. Která se jim vyrovná, ve všem jsou vejs, pro ně nestačí chvilovácky čtyřklávková, musej vejs, až do Rovna!“ Híká další.

„My sme vos, úplný zéro, jen Jarek si troufá, teď když skončil hospodské práce. Ale ať se Jarek tahá za kosa, stejné útrfe hubu“, odpovídá další.

„Fabrikant má se svojima dcerama jinší plány, nevidíš, že je drží zkrátka, o desáté musej být doma, a to na prutku a na minutu“, reaguje Jůzek.

„Možná dnes vonstanou dýl, dýť jsou tu poprvé, vsadte se, že vonstanou!“ kontruje Slávek.

„Tak, co o?,“ Híká Jůzek.

„Třebas vo čokoládu, jak odejdou, puďeš k Židům pro čokoládu, a jak vonstanou, dojdou pro ni já“, navrhuje Slávek.

„Jste druhý, voni se přece ještě udeje, prej i rovenská škola je pro ně nic. Kdo ví, jaký má s nima fabrikant plány?“ zní zpráva.

„Bibost. V takových vesnicích s náým učení! Radši by jim měl koupit kousek pole. Za to, co to učení v Rovnyh stojí, a kvartýr k tomu, by koupil nejmíň morgan, možná i celej hektár. To by bylo pěknějšíh pár puďi pšenice!“, mudruje Jůzek.

„No, možná se jim to vyplatí. Aninka chce být učitelkou, jen aby udelala tu maturu, nebo maturitu“, ozval se opět Slávek.

„Prosím tě, když jsi rovnal frebky nákupe v Jičíně a učil ses v Čechách uvatí smradlavé klíž, tak seš na jejich straně. Hoblovat a klejít prkna ses mohl naučit i doma, ale tvůj táta je stejnej jako ten fabrikant, nakonec tady ve vsi budou samý učitel.“ Chlapič se rozchečtal a neodpustil si svoje. „Zavři zobák, litá peří!“

Peří opravou litalo. Děvčata se nadechla ke zpěvu nové písničky a už to bylo. Peří se leckde vznoslo a olejevá lampy dokonce zablikaly. Smích, pak ticho a jeden šepot. Vtom chlapič spustil:

U nás, u nás, u nás,
jsou hezka děvčata,
rostou jim na lících
růzová poupata...

Slávek vedl. Měl pěkný hlas a znal nepřeborně množství národních písniček, které se jako truhliřský učer, za ta dvě léta učer v Československu naučil. Jen málokdo věděl, jak těžko se do starých, ve vesnici vězých kolejí, vracel. Svůj rodný kotou na Volyni však měl opravdové rád, i lásku tady už po návratu z Československa prožil.

Chlapič spustil uzdu svému veselí, komu to hlas dovolil, zpíval o kvátku výš, jiný o kvátku dolů. Pískali, tleskali, i na pekáče bubnovali. Pani učitelová sláza smíchy, že je to správně, že naše děvčata si zasluhuji trochu ovací, ale i naše vesnice, když je na hezka děvčata opravdu bohata. K chlapičům se přidala tříd děvčata a do čtyřhlavých, přelázaných změřících tónů vstoupil místní řídící učer. Zpěv pomalu slábl a chlapič paní učitelovou dělalí místo.

„I jen zpívajte,“ pobízel učitel, „já si místo naučil. Přišel jsem se podívat, jak se naše mládež umí bavít.“ Nechtěl si nechat ujít příležitost poznat veselí draček.

Po chvilce ticha Slávkův hlas zanotoval:

Kdo musel z domova mád,
v širý kraj světa se brát ...

K němu se přidali ostatní chlapi a také děvčata. Na řadu postupně přišly písničky další: tradiční „Pěmje písně dokola okolo stola ...“, „Až posmaňijem, z tje polské brány ven ...“, „Pať Sakulenski kluci, co si te dovoluju, ještě z toho bude malér! Ale kluci veselé zpívají dál. Za chvilku se přidala i děvčata a Slávek ke každé sloce dodával „v kosilí“. Všichni se tomu měli smát, ale nikomu mo do smíchu nebylo, zejména při poslední sloce

Neplačte, rodiče,
nermuťe svá srdce,
že mě tak malého
vojáká máte...

Zpěv doznal, a tu do nastalého ticha zazněl jasný divčí hlas. Lída zvedla oči od peří a zcela překvapena zpozorovala, že hlas patří Jarmilce. Jarmilka ke zpěvu vyběhla Jarka a že vědě, že ona bude chvilu vát, ale chlapčím znamením ke ztišení. Přirozně krásný hlas se lechce línul z mladých tů jako jarní potůček. Dojemná píseň ihned všichni zaujala: Ba, velký, velký bohatý jsem mám stříbro své i zlatu, však bojím se, by nebylo u mě jedinou vzato. V chaloupce, v stinném údolí, jsou moje svята statky, stříbro jsou uote šediny a zlatu, srdce matky...

Ke konci už Jarmilka zpívala za hrobového ticha. Učitel hládl ruky své pani a vážně mlčel, v nejdnom oku divky zaleskla se slza, chlapi uznale zaleskli. Lída svým zrakem Jarmilce tlumočila věd, souhlasla s tím.

*Z písemné pozůstatosti krajanů Věry Hůlkové
vybral a zpracoval Oldřich Rejchrt*

NAŠI JUBILANTI...

Mariánské Lázně

Josef Lancer, v. 1. 1918 Holovč, Tachov
Jiřina Pulerová, 17. 2. 38, Tachov, Nižný
Holovč *předseda Juha*

Region Litoměřice

V 1. čtvrtletí roku 2003 se dožívají významného
životního jubileja tito naši členové:

65 let - 18. 3. Gabriluk Vladimír z Mirotny, byt. Lovosice.
70 let - 30. 1. Boučková Emilie z Buršovky, byt. Úštěk. 2. 4. Krajníková Věra z Dědovy Hory, byt. Pohořany.
75 let - 1. 1. Žáková Marie z Troštnice, byt. Vrbcice. 7. 5. Ludvík Bohuslav ze Stromovky, byt. Libešice. 9. 2. Šimová Helena z Huště, byt. Podvínský, 15. 2. Lehentová Helena z Mirohoště, byt. Vrbcice. 9. 3. Kolingerová Jiřina ze Strakova, byt. Žitnice a 14. 3. Hubal Josef z Boratína, byt. Vrbcice.
80 let - 10. 2. Suchopárová Věra ze Strakova, byt. Roudnice n. L. 21. 3. Vokráčková Anna z Mirohoště, byt. Soběňovice. 30. 3. Veltrusková Božena z Kupčova, byt. Přelčice.
85 let - 1. 1. Zajíčková Slávna z Mirotny, byt. Lovosice. 16. 2. Smetanová Miluše z Hončárky, byt. Encovany.
86 let - 18. 2. Ing. Kozák Vladislav z Teremna, byt. Švédsko.
87 let - 1. 1. Albrecht Vladislav z Boratína, byt. Chotíněv. 16. 2. Vaisová Antonie z Moštěnic, byt. Žitnice. 29. 2. Somol Dimitrij z Buldičeva, byt. Ústí n. L.

Všem Jubilantům pevně pevně zdraví do dalších let *ved. regionu Kozák*

Region Uničov

V únoru 2003 se dožívá 95 let p. Václav Jedlička. Narodil se v Hlinsku - Sedmátranech na Volyni. Byl vojákem Svobodovy armády jako řídící nákladního auta. Projel jako voják Duklu -

žtes Slavoce až do Ostravy. Odtud odešel do Prahy, kde žil krátkou dobu a pak přišel na Moravu do obce Renoty, kde hospodařil jako soukromý zemědělec. Dělal tu i předsedu ZJD. I když mu už zdraví mo nepepře, rád vzpomíná na minulé časy a rád by se ještě podíval na Volýň, což mu však současný zdravotní stav nedovoluje. Ještě před dvěma roky řídil os. auto. Přejeme mu do dalších let hodné zdraví a štěstí.

Za region Uničov Josefa Volného
Dne 25. 2. 2003 se dožívá 75 let pán Božena Dandová-Vránová, pův. z Novokrajeva na Volyni.

Své mamince a babičce své nejlepší, hodné zdraví a štěstí do dalších let přeji syn Šaša, dcery Drahuška a Hana s rodinami a s vnoučaty. Ke gratulaci se připojuje též Antonie Kramná-Chomická
Region Mar. Lázně
Urbanová Ludmila, 12. 12. 42, Tachov (Osňanka). Krimský Emilie, 11. 11. 42, Dřmoul (Viančice), Travníčkova Libuše, 29. 12. 37, V. Hleďcebe (Omelanština). Zajacová Emilie, 9. 2. 33, Dolní Žandov. Peleroval Jiřina, 17. 2. 38, Tachov (Nižný).

Všechno nejlepší za region přeje Jar. Juha

Region Brno

V tomto roce se v našem regionu dožívají významného životního jubileja tito členové:

93 let - 28. 8. Niče Jan z Hlinska.
91 let - 11. 4. Hibrant Vladimír z Varkovič.
87 let - 20. 8. Smolarčuková Evgenie, Omelanština.
86 let - 17. 3. Vitková Halina, Kvasilov.
85 let - 9. 2. Bernat Václav, Teremno.
83 let - 15. 1. Vitouch Josef z Malované, 30. 1. Němec Vladimír, Zálesí, 2. 6. Hibrantová Anna z Varkovič.
82 let - 17. 1. Vitouchová Emilie z Budky Hlinské, 2. 1. Kučera Josef, Teremno, 10. 6. Kubínová Marie z Chomout, 21. 8. Koňhová Věra z Ulbáruva.

81 let - 1. 1. Poloková Dobromila, Boratín, 9. 1. Bohatý Antonín, Libánovka, 10. 2. Holc Vladimír z Budky Hlubinské a 29. 11. Borolichová Alla, Zdobulov.
80 let - 5. 3. Vacek Jiří z Mizocé, 19. 3. Zasločický Alexandr, Zdobulov, 11. 6. Němčová Slávna ze Zálesí, 20. 8. Nevřivá Larisa, Omelanština, 24. 12. Iránková Marta, Dražice, 26. 12. Hajná Olga z Hrušvice.

75 let - 14. 5. Snajder Alexandr, Křemec. 70 let - 16. 12. Tichý Alexandr, Krošno České. 65 let - 4. 1. Jaiterová Eleonora, Stromovka, 5. 9. - Nosek Jakub, Niva Zločovská, 27. 9. Dolečková Marie, Nové Město n. M., 10. 10. - Boček Antonín, Ozeary, 25. 11. - Dolinský Georgij, Křemec a 10. 12. Loskotová Eleonora, Libanovka.
60 let - 2. 7. - Vitková Galina, Kvasilov, 15. 11. Moravcová Antonie, Račín.
45 let - 9. 2. Rejšová Tamara, Račín.

Všem našim jubilantům přejeme mnoho úspěchu, spokojenosti, radosti a hodné hodné pevného zdraví do dalších let

za výbor regionu J. Kučera

Dne 22. 2. oslaví své 88 narozeniny p. Věra Báčová-Režáčová z Novostávka, byt. Javorník. Mnoho štěstí a zdraví do dalších let milé mamince přeje dcera, vnuci a pravnuci.

Alžběta Palátová

Region Moravský Krumlov

V roce 2003 slaví své narozeniny tito naši jubilanti:
2. 1. Emilie Košťáková-Kozáková z Novosilek, byt. Oleksovice - 75 let. 14. 1. Ludmila Poláková-Cymbálová z Nivy Hrubinské, byt. Loděnice - 81 let. 18. 3. Emilie Láselová-Kalčíková z Vidumky, byt. Dolence - 70 let. 18. 3. Vladimír Bradáč z Hubína Čes., byt. Židlochovice - 81 let. 20. 3. Anna Hrabovská-Klementovická ze Sergejevky, byt. Pohofčice-Smolín - 83 let.

Všem jubilantům dobrého zdraví a spokojenost do dalších let za region *Mgr. Stanislava Kouckova Moravskoslezský region*

Výbor moravskoslezského regionu SČVP blahopřeje svým členům k jejich půlkulatým a kulatým jubilejům.

V minulém roce to bylo ještě jubileum p. Václava Vegrchta, byt. Hrozová, který se dožil 18. 9. 2002 75 let a další jubilanti spadají do první poloviny roku 2003:

Novotná Zdenka - Nový Jičín - 5. 5. - 50 let. Juříčková Vlasta - Šenov u Nového Hrádku - 2. 1. - 50 let. 16. 3. - 80 let Fibich Teofil z Novostavec, byt. Bětín. 3. 6. - 65 let Gajdosčková Hlávka ze Slavuty byt. Kokory. 10. 2. - 80 let Holík Antonín z Hlinska, bytem Křm. 13. 1. - 75 let Janko Jaroslav z Martinovky, byt. Křm. 10. 6. - 70 let Ivančovic Viktorie z Lucka, bytem Opava. 24. 1. - 80 let Jirásek Vilém z Pokos, bytem Hodoňovice. Měšek Vladimír, 16. 3. - 80 let, z Míloslavky, bytem Havřov. Kimlová Jiřina, Krupa Hranice, bytem Hukovice - 14. 6. - 70 let. Matějčková Marie, 3. 5. - 60 let, z Podhaje, bytem Šenov u Nového Jičína. Měchová Emilie ze Městštiny, bytem Nové Těchanovice - 3. 4. - 75 let. Pallová Irena z Krupy Hranic - 5. 4. - 70 let, z Brodku u Přerova. Parchaňská Marie z Dědkovic, bytem Karviná - 17. 3. - 60 let. Řeblová Ludmila - 4. 3. - 80 let, ze Městštiny, byt. Suchdol n. O. Reháč Rostislav, 5. 1. - 75 let. Samec Vladimír z Dembrovky, bytem Nový Jičín - 5. 1. 75 let. Stehlík Rostislav z Ládkovy, byt. Šenov u Nového Jičína, 6. 4. - 75 let. Seitl Vlastislav z Nového Jičína - 75 let. Šimsa Jan ze Špakova, byt. Studénka - 60 let. Vančková Marie ze Špakova, byt. Stačovice, 2. 4. - 60 let.

Všem jubilantům do dalších let přejeme hodné zdraví, životního elánu a vše nejlepší. Náš předseda regionu Dr. Vladimír Samec se 5. 1. dožil 75 let a my, jeho spolupracovníci, mu přejeme hodné zdraví a ještě zdraví a ten životní elán, který máš, aby Ti ještě dlouho vydržel! Díky za Tvou obětavou práci pro náš region i pro celé Sdružení. Máme Te rád!

Václav Dubec, tajemník regionu a všichni důvěrníci

Region Karlovy Vary

V 1. čtvrtletí 2003 oslaví své významné životní jubileum tito naši členové:

Mgr. Černánská Marie z M. Zubovštiny, 14. 3. - 50 let, Hor. Slavkov. Čenková Libuše ze Zálesí, 13. 3. - 65 let, K. Vary. Dalecká Julie z Poloněho, 18. 2. - 65 let, Stará Role. Klíka Alois z Kalenajce, 16. 1. - 85 let, K. Vary. Vrbata Ferdinand z Olechova, 5. 2. - 70 let, Darmstadt v Německu.

Všem oslavencům dobrého zdraví a spokojenost do dalších let přeje za region *Věra Pelcová*.

Region Uničov

Dne 4. 1. se dožil 70 let p. Josef Procházka z Podliske na Volyni, byt. Uničov.

20. ledna se dožila 81 let p. Anna Londová z Hlinska na Volyni, byt. Uničov.

Oběma oslavencům blahopřeje a mnoho štěstí a zdraví v novém roce přeje i všem členům regionu Uničov

Region Frydlant

Významných výročí se v 1. čtvrtletí r. 2003 dožívají tito naši členové:

55 let - 31. 3. Hrudková Dáša z Pertolice, byt. Černousy
60 let - 1. 3. Holčková Marie z Liberce, byt. taměže a 20. 1. Slivnická Halina ze Záhorce, byt. Frydlant v Č.
75 let - 22. 2. Čurdová Nina z Alexandrovky, byt. Raspenava.
73 let - 2. 2. Hausmannová Irena z Volkova, byt. Frydlant v Č., 2. 1. Horáková Antonie ze Sergejevky, byt. Frydlant v Č., 4. 1. Stribný Vladimír z Volkova, byt. Dolní Rasnice
74 let - 10. 2. Novotný Vladimír z Volkova, byt. Ves, 31. 1. Veselá Evženie z Podvysoké, byt. Raspenava.

Josef Volák

79 let - 1. I. Blimlová Marie z Ozeran, byt. Vraňslavice.

81 let - 27. I. Lišková Anna z Novosilek, byt. Krásný Les.

Do dalších let hodně zdávací a životní pohody přeje za region

Ludmila Milíčková

Region Rakovník

V druhé polovině roku 2002 oslavili významná životní jubilea tři naši spolubojáči:

Věra Bočanová, Vrbsice - 76 let. Tatiana Broumová, Hořesedly - 78 let. Teodor Cervenka, Rakovník - 85 let. Antonín Dědek, Kounov - 84 let. Marie Grundová, Hořovice - 66 let. Eugenie Hanzalová, Hořesedly - 65 let.

Emilie Kvapilová, Pšovky - 79 let. Prof. Jaroslav Chudoba, Mlýnský - 83 let. Květoslav Křinář, Jesenice - 53 let. Marie Korbová, Čistá - 75 let. Václav Kovanda, Kolečovské - 79 let.

Jindřich Kučera, Šanov - 79 let. Emil Kučera, Pšovky - 71 let. Marie Nováková, Lužná - 74 let. Viktor Pavlička, Kolečov - 69 let. Jiřina

Betbovková, Hořesedly - 61 let. Věra Pluhařová, Hořovice - 80 let. Zdena Poláková, Janovice - 70 let. Líba Pelcová, Rakovník - 70 let. Jiří

Porazik, Rakovník - 77 let. Václav Porazik, Kolečov - 78 let. Libuše Růžičková, Kolečovské - 75 let. Emilie Šimánková, Hořesedly - 69 let.

Vladimír Valenta, Šanov - 82 let. Marie Zajícová, Hořovice - 72 let. Marie Zajícová, Hořovice - 79 let. (Nevíme, zda jeden z těchto údajů není mylný?) - redkce) Václav Procháčka, Rakovník - 66 let. Emilie Hlaváčková, Rakovník - 67 let. Naděžda Mížiagarová, Rakovník - 62 let. Ferstl Zdeněk, Hořesedly - 60 let.

Za region blahopřeje Růžičková

Všem jubilantům upřímně blahopřejeme!

Redakce Zpravodaje

PODEKOVÁNÍ

Děkuji mnohým milým gratulantům za písemná, telefonická i osobní blahopřání k mým osmdesátým narozeninám.

Zvlášť dojemně bylo přání Jeho přeosvěcenosti arcibiskupa pražského a českých zemí ThDr. Vladky Křystofa v pravoslavném chrámu v Žatci, za něž upřímně děkuji. Mé

poděkování patří též Th. Mgr. Vladimíru Jachnickovi a Zateckému pěveckému sboru za krásné zazpívání „mnogaja letja“.

K nevědným zázitkům patří i projevený úcty 228 členů na slavnostní schůzi SČVP v Žatci.

S upřímným přáním mnoha zdraví, klidu a spokojenosti děkuje Vám všem včteně

Marie Pánková

NAŠE ŘADY OPUSTILI...

Region Litoměřice

Se zármutkem sdělujeme, že 15. 10. 2002 v Čížkovické zemlela naše maminka, babička a prababička p. Jana Černá-Fidyková, která v r. 1947 přišla do Cech z Dlouhé Pole za svým mužem Antonínem. Všem, kteří vzpomenu, děkuje.

Vladimír Černý

U tohoto sdělení uvějujeme i dodatek tohoto oznámení Dr. Černého.

U maminky jsem si vždycky četl Váš Zpravodaj a měl jsem s ní společně vždycky radost, když objevila zprávu o něčem, co jí bylo z mladých známé. A spolu nám bylo smutno, když v té rubrice „Naše řady opustili“ objevila někožoznáho. Proto citím téměř jako povinnost udělat to, co činím tímto dopisem....

Region Chomutov

Oznamujeme našim přátelům a známým, že dne 26. 11. 2002 zemřela po těžké nemoci ve věku 72 let paní Halina Troničková-Tomášová z Kvasilova na Volyni, bytem v Chomutově. Kdo

jest jí znal, věnuje jí tichou vzpomínku.

Galina Troničková s rodinou

a sestra Jiřina Kačerová

Za region Chomutov, jehož byla dlouholetou členkou, projevuje upřímnou soustrast

Marie Santorová a matřičká A. Hloušek

Region Praha

25. září 2002 opustila náš navždy nejstarší členka pražského regionu p. Marie Šatavová-Buriánková, nar. v r. 1916 v Buršovce, bytem v Praze.

14. září téhož roku odešla náhle a nečekáně pí Doc. MUDr. Zdenka Válová-Katševcová z Verby ve věku 75 let.

Na obě naše členky budeme s úctou vzpomínat.

Vedoucí regionu Irena Malinská

Region Karlovy Vary

A nakonec uvějující zprávu, která mi došla do ústředí časopisu. Dne 14. ledna 2003 nás všechny opustila vedoucí tohoto regionu pí Věra Pelcová, ve věku nedožitých 76 let.

Budíž jí naše česká země lehká!

Redakce Zpravodaje a SČVP

Rodinám všech zesnulých vyslovuje svou upřímnou účast i redakce Zpravodaje.

DARY, došlé na konto SDRUŽENÍ - Prosinec 2002

Boris Volf - 200 Kč. Evžen Dvořák, Blov-Kadaň - 100 Kč.

Region Chomutov:

Vladimír Práček, Chomutov - 200 Kč.

Region Zatec:

Václav Hajný, Zatec - 300 Kč, Eliška Buznetová, Podbořany - 100 Kč, Emilie Svobodová, Nepomyšl - 100 Kč, Ludmila Vávrová, Nepomyšl - 100 Kč, Jiřina Kubizničková, Velká Dobrá - 100 Kč, Věra Riglová, Strázný - 100 Kč, Marie Martinovská, Zatec - 100 Kč, Jiřina Skalická, Zatec - 100 Kč.

Region Rakovník:

Jiřina Volencová, Pšovka - 200 Kč, Marie Ryzožová, Kolečovské - 100 Kč, Emil Kučera, Pšovka - 200 Kč

Region Frydlant:

Ludmila Hampoláková, Frydlant v Č. - 50 Kč, Miroslav Lhoták, tamtéž - 50 Kč, Evžen Štránský, tamtéž - 50 Kč

Region Praha:

D. S., Praha - 200 Kč, D. S., Praha - 200 Kč, (není chyba) Jiří Puškin, Praha - 100 Kč, Drahošlava Nyvtlová, Praha - 150 Kč, Vladimír Anděl, Londýn - 150 Kč, Rostislav Kaufman, Náchod - 50 Kč.

Za všechny dary ze srdce děkuje, moc nám pomáhají s vydáváním časopisu i s jeho distribucí.

DARY na Povodně - listopad, prosinec 2002 a leden 2003

Emilie Válová, Suchdol n. Odrou - 100 Kč. Vlasta Hricová, Nahofečice - 200 Kč. Jaroslav Juha, Mar.

Lázně - 128 Kč. Vlastimil Šebesta, Děčín - 500 Kč. Vladimír Anděl, Londýn - 1000 Kč. Rodina Suchopřova a Janouškova, Roudnice nad Labem - 2000 Kč.

Region Litoměřice - sbírka celkem 2600 Kč

Z prostředků regionu - 500 Kč, Miroslav Novák, Litoměřice - 500 Kč, Věra Suchopřová, Roudnice n. Labem - 200 Kč, Anna Holubová, Litoměřice - 200 Kč, Miloslava Zemanová, Litoměřice - 200 Kč, Nina

Kohlíková, Litoměřice - 200 Kč, Josef Kozák, Žitenice - 100 Kč, Marie Sekyřová, Žitenice - 100 Kč, Marie Stanislavská, Polepy - 100 Kč, Jiří Panáč, Lovosice - 100 Kč, Marie Řídková, Litoměřice - 100 Kč, Anna Šarýová, Kochovice - Hořka - 100 Kč, Anace Stránský, Litoměřice - 50 Kč, Emilie Kálavá, Brandýs n. Labem - 50 Kč, Olga Vašítková, Libčice - 50 Kč, Václav Derfler, Česká Kopiství - 50 Kč.

Částku předá vedoucí regionu Kozák

Region Vyškov - 2300 Kč

Region Zábč - 2000 Kč

Region Zatec (z prostředků regionu)

- 10 000 Kč

- 10 220 Kč

Region Teplice - celkem 4150 Kč

Marie a Václav Bízovský - 500 Kč, Antonie Bizeňčáková - 150 Kč, Marie Varteká - 150 Kč, Zina Dvořáková - 100 Kč, Josef Václavík - 100 Kč, Emma Charčenková - 50 Kč, Emilie Reichlová - 50 Kč, Ing. Vladimír Černý - 100 Kč, Václav Sláma - 50 Kč, Rainera Pohofalá - 50 Kč, Josef Zedník - 100 Kč, Aleksandra Kyskal - 100 Kč, Libuše Moravcová - 100 Kč, Anna Hertzitová - 50 Kč, Karel Mařík - 50 Kč, Jiří

Jahoda - 50 Kč, Helena Wyczechovská - 50 Kč, Richard Wyczechowski - 50 Kč, Zdena Maráková - 200 Kč, Anna Kubínová - 200 Kč, Renata Hyngrová - 50 Kč, Lenka Hlejšková - 100 Kč, Emilie Gavrilová - 50 Kč, Libuše Ludvíková - 50 Kč, Věra Kloubníková - 200 Kč, Ing. Václav Hrdlička - 1000 Kč, Michal Ilénko - 100 Kč, Ing. Vladimír Lešner - 100 Kč, Ing. Václav Horáček - 100 Kč, Eleonora Nováková - 50 Kč, Věra Andělová - 100 Kč

Region Olomouc celkem 3950

Václav Albrecht - 100 Kč, Emilie Bouzková - 100 Kč, Miroslav Březina - 100 Kč, Olga Ciglová - 100 Kč, Josef Kočí - 100 Kč, Vlastimil Kočí - 100 Kč, Josef Macoun - 100 Kč, Antonín Marek - 100 Kč, Vladimír Polák - 100 Kč, Miroslava Pospíšilová - 100 Kč, Libuše Stanbová - 100 Kč, Josef Šulc - 150 Kč, Anna Dudková - 100 Kč, Marie Pospíšilová - 200 Kč, Václav Špíchal - 50 Kč, Anna Brůtková - 100 Kč, Václav Klaban - 100 Kč, Josef Čupal - 100 Kč, Anna Václavíková - 50 Kč, Božena Turková - 50 Kč, Václav Borys - 50 Kč, Mikuláš Cibulka - 50 Kč, Antonie Derychová - 100 Kč, Marie Halmuchová - 50 Kč, Emilie Hryzbišlová - 50 Kč, Vlastimil Kleibl - 150 Kč, Josef Nerač - 100 Kč, Marie Nováková st. - 100 Kč, Emilie Procházková - 100 Kč, Marie Svobodová - 100 Kč, Vladimír Tengler - 150 Kč, Josef Věřech - 100 Kč, Zdeněk Zapletal - 100 Kč, Josef Zapletal-Lutin - 100 Kč, Evžen Dubický - 50 Kč, Josef a Jiřina Skalčovi - 200 Kč, Marie Pospíšilová - 200 Kč, Václav Bouzek - 50 Kč, Hnědizl Viktor - 50 Kč a Břetislava Václavíková - 100 Kč.

Všem dárcům patří velký dík!

PODEKOVÁNÍ

V době předvánoční došlo do redakce mnoho přání k Vánočním i Novému roku a i podekovaní za práci, kterou děláme. Všem chceme tímto poděkovat a ujistit Vás, že si Vašeho uznání velmi vážíme. Vaše redakce a SČVP

Důležitě upozornění! Jelikož se mnozí dotazy dárce na název a číslo konta Sdružení, rozhodli jsme se, že tento údaj budeme uvádět v každém čísle Zpravodaje.

Název konta: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Praha. Číslo konta: 00000-1937591369/0800. Cs spořitelna a.s. - Rytířská 29, Praha 1. Dary můžete poslat i na adresu hospodářky Sdružení: Marie Nečasová, Svidnická 509, 181 00 Praha 8. Prosíme čtenáře, aby nás neupomínali o zveřejnění darů-dary budou uvěřejnit pouze po obdržení účetního dokladu! Krajáně! Neposlávejte v žádném případě penězů dary na adresu redaktoři! Díky za pochopení. Změlitéosti týkající se evidence členů - změny adres, přihlášky nových členů - ukončení členství a veškeré dotazy toho se týkající zasílejte na adresu: Antonie Kramná, ul. Čermého 513/5, 182 00 Praha 8,

Tiříž: Zpravodaj vydává Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel pro potřeby svých členů. Za obsahovaunáplň odpovídají jejich autoři. Vychází jako občasník. Šéfredaktor: Věra Latavová. Příspěvky nejsou honorovány, nevýzdané rukopisy se nevracejí. Příspěvky zasílejte do 3. každého měsíce na adresu: Věra Latavová, Slapská 191/6, 100 00 Praha 10. Podávání novinových zášek povoleno Česká pošta, s.p. odštěpným závodem Praha č.j.nov. 5400/95 ze dne 8. 8. 1995. Toto číslo vyšlo: 29. 01. 2003